

земеделските култури.

Милчо Балтов имаше няколко сина от две жени. Отделоха се повече на търговия, а по-малкият син от втората му жена го удари на лек и разгулен живот. Получили бяха от Земеделската банка големи кредити, които вложиха в акционерни дружества, построиха еризове фабрика.

По едно време наследниците се направиха пред фалит - не можеха да посрещнат плащанията си към Земеделската банка и другите кредитори. Дойде при мен по-големият син на Милчо Балтов, който отдавна беше починал. Обясни ми положението и заключи:

- Господин Палевеен, искаме да продадем чифлика. Нямаме друга възможност да посрещнем задълженията си към Земеделската банка. Ние сме близък на Андрей Ляпчев, обзаведе му финансовите ни затруднения. /Даде ми точна сметка за финансовото ни състояние/. Кажете му, че искаме да продадем чифлика на държавата. Ние се частни купувачи, искам да дадем нещо-ващо, тъй и цялата сума не могат да бъдат, за да изплатим задълженията си. Като какво стопанство няма друго не само в Пловдивски окръг...

В цялата тази работа аз нямах никакво лично участие или материален интерес. Отидох при Ляпчев, обясних му подробно положението на собствениците на чифлика и заключих:

- Това е положението... от немей къде си продават чифлика: аз борчяни са, а искат честно да посрещнат задълженията си. И те, аз не мисля, че е добре да направите там държавно стопанство.

Ляпчев ме изслуша много внимателно и накрая каза:

- Добре, ще проуча работата.

След няколко дни отидох при него за отговор. Казаха ми, че през това време свикал на съвещание компетентни хора от Министерството на земеделието, от Агрономическия факултет, може би и сегашният председател на Академията за селскостопански науки е бил